

Sygn. akt I C 558/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Modrzyński

Ławnicy : -----

Protokolant: : st. sekr. sądowy Monika Falkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 r. w Toruniu

sprawy z powództwa: Spółdzielcza Kasa (...) w G.

przeciwko: L. S., I. S. i D. K.

o zapłatę

1. Zasądza solidarnie od pozwanych L. S., I. S. i D. K. kwotę 77.420,79zł (siedemdziesiąt siedem tysięcy czterysta dwadzieścia złotych 79/100) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 12 czerwca 2012r. do dnia zapłaty;
2. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 4.605,32zł (cztery tysiące sześćset pięć złotych 32/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 3.617zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobrać solidarnie od pozwanych L. S., I. S. i D. K. na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Toruniu kwotę 2.904zł (dwa tysiące dziewięćset cztery złote) tytułem brakującej części opłaty od pozwu.

IC 558/13

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Lublinie wpłynął pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym Spółdzielczej Kasy (...) w G. przeciwko L. S., I. S., D. K. o zapłatę. Powódka domagała się aby pozwani zapłacili solidarnie na je rzecz łączną kwotę 77420, 79 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 12 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania. W uzasadnieniu swego pozwu powódka wskazała, iż w dniu 20 kwietnia 2011 roku zawarła z D. K. umowę pożyczki w kwocie 72.000 zł z zastrzeżeniem odsetek za opóźnienie w spłacie pożyczki w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP. Za spłatę pożyczki poręczyli L. S. i I. S.. D. K. zaprzestała spłacania pożyczki. Powódka wezwała ją do zapłaty zaległych rat, a po bezskutecznym upływie terminu wypowiedziała umowę kredytu. Na dochodzoną w pozwie kwotę składa się należność główna w kwocie 67.313,83 zł, skapitalizowane odsetki naliczone do dnia wniesienia pozwu w kwocie 553,27 zł oraz 9223,79 zł z tytułu odsetek umownych i niezapłacone opłaty i prowizje w kwocie 329,90 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 lipca 2012 roku Sąd Rejonowy w L.nakazał pozwanym I. S., L. S. i D. K. aby zapłacili solidarnie na rzecz powódki łączną kwotę 77.420,79 zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 12 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty.

Sprzeciw od powyższego nakazu złożyli wszyscy pozwani.

D. K. w swoim sprzeciwie podniosła, iż od dnia 5 października 2011 roku została zmuszona do zaprzestania działalności gospodarczej z powodów zdrowotnych. Od 11 listopada 2011 roku jest na rencie chorobowej w wysokości 639,68 zł. Renta jest zajęta przez komornika, który potrąca co miesiąc 197 zł. Pozostała kwota otrzymywanej renty nie wystarcza pozwanej nawet na przeżycie. W tej sytuacji pozwana nie jest w stanie spłacić zadłużenia względem powódki.

Pełnomocnik pozwanych: L. S. i I. S. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w stosunku do pozwanych z uwagi na skuteczne oświadczenie o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli związanego z zawartą umową poręczenia.

Postanowieniem z dnia 14 września 2012 roku Sąd Rejonowy w L. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Toruniu.

Postanowieniem z dnia 14 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w T. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w T..

Na rozprawie strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

D. K. prowadziła Zakład Kosmetyczny w T.. Przyjaźniła się z I. S. i jej mężem. Córka D. K. była chrzestną córką L. S.. Panie znały się bardzo dobrze. I. S. regularnie odwiedzała D. K. w jej zakładzie i korzystała z różnego rodzaju zabiegów kosmetycznych. I. S. oceniała, iż Zakład Kosmetyczny D. K. jest dochodowy. Każdorazowo, gdy przebywała u pozwanej, widziała klientów korzystających z usług oferowanych przez zakład. Nigdy nie badała żadnych dokumentów finansowych związanych z prowadzoną przez powódkę działalnością i nigdy nie rozmawiała z nią o sytuacji finansowej. W 2011 roku D. K. posiadała rachunek bankowy w Spółdzielczej Kasie (...) w G.. Pozwana zaciągała drobne pożyczki w (...), które zawsze terminowo spłacała. W 2011 roku postanowiła zakupić nowe urządzenia kosmetyczne. Potrzebowała również pieniędzy na pokrycie bieżącej działalności firmy.

Dowód: zeznania A. K. złożone 18.09.2013 – 00:03:01

Zeznania I. S. złożone 18.09.2013 – 00:12:25

D. K. postanowiła zaciągnąć kredyt konsumencki na cele mieszkaniowe w (...). Po zweryfikowaniu jej zdolności kredytowej (...) zgodził się na zawarcie umowy kredytowej w kwocie 72.000 zł. Zabezpieczeniem umowy miała być umowa poręczenia. Powódka poprosiła pozwaną o wskazanie poręczyciela. D. K. zwróciła się do I. S. z prośbą o poręczenie jej kredytu. Wskazała, iż zamierza zaciągnąć kredyt w kwocie ponad 30.000 zł i potrzebne jest dodatkowe zabezpieczenie w postaci poręczenia. I. S. opierając się jedynie na swoich ocenach i spostrzeżeniach dotyczących dochodowości prowadzonego przez pozwaną Zakładu Kosmetycznego zdecydowała się pomóc koleżance i poręczyć jej kredyt. I. S. nie prosiła D. K. o pokazanie dokumentów finansowych prowadzonej firmy, nie pytała jej o inne zobowiązania. Nie poprosiła o pokazanie wniosku kredytowego i innych dokumentów związanych z zaciąganym kredytem.

Dowód: zeznanie I. S. złożone 18.09.2013 00:12:25

Zeznanie A. K. złożone 18.09.2013 00:03:01

D. K. i I. S. udały się do siedziby (...) -u celem załatwienia formalności związanych z zawarciem umowy kredytowej. W siedzibie (...) -u I. S. dowiedziała się, iż powódka zaciąga kredyt w wysokości prawie dwukrotnie większej niż wynikało z wcześniejszych rozmów. Weryfikacja zdolności kredytowej przez pożyczkę wykazała konieczność ustanowienia dodatkowego zabezpieczenia i poręczenia umowy przez jeszcze jedną osobę. I. S. nie dopytywała się D. K. na jakie cele potrzebny jest jej tak duży kredyt. Z informacji przekazywanych w trakcie rozmowy z pracownikiem (...) -

u wynikało, iż do momentu zawarcia umowy D. K. była solidnym i wiarygodnym klientem powódki. I. s. przyjęła powyższe informacje, jako zapewnienie i gwarancję spłaty kredytu przez D. K.. Zgodziła się na poręczenie kredytu w wyższej wysokości.

Dowód: zeznania A. K. złożone 18.09.2013 00:12:25

zeznania K. B. złożone 17.07.2013 00:07:18

zeznania J. C. złożone 17.07.2013 00:18:07

zeznania I. S. złożone 18.09.2013 00:12:25

Z uwagi na konieczność znalezienia drugiego poręczyciela umowa kredytowa nie została podpisana. D. K. poprosiła I. S., aby ta zapytała męża o ewentualną zgodę na poręczenie kredytu jako drugi poręczyciel. L. S. początkowo nie chciał się zgodzić na poręczenie kredytu D. K.. Uległ jednak namowom żony, która odwoływała się do związków z rodziną D. K. (jest ojcem chrzestnym córki D. K.). L. S. zgodził się podpisać poręczenie kredytu D. K..

Dowód: zeznania I. S. złożone 18.09.2013 00:12:25

Z uwagi na kłopoty zdrowotne I. S. pracownik (...) -u odpowiedzialny za przygotowanie umowy kredytowej w telefonicznej rozmowie zapewnił pozwaną, iż jej obecność w siedzibie (...) -u nie jest konieczna. Odpowiednie dokumenty tj. umowę poręczenia pracownik powódki przywiózł do domu pozwanych i tam L. S. wraz z żoną podpisali poręczenie umowy kredytu.

Dowód: zeznania J. C. złożone 17.07.2013 00:18:07

zeznania I. S. złożone 18.09.2013 00:12:25

dokumenty k 35-40

Kilka miesięcy później D. K. zaprzestała spłaty kredytu. Pracownicy powódki rozpoczęli działania windykacyjne. Wezwali D. K. (1) do zapłaty zaległych rat wraz z odsetkami w wyznaczonym terminie. Po bezskutecznym upływie tego terminu powódka pismem z dnia 25 kwietnia 2012 roku wypowiedziała umowę kredytową D. K.. I. S. została poinformowana przez pracowników (...) o zaległościach w spłacie kredytu przez D. K.. Niezwłocznie zadzwoniła do D. K. z prośbą o wyjaśnienia. W rozmowie dowiedziała się, iż pozwana ma inne niespłacane kredyty i zobowiązania. W październiku 2011 roku D. K. zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej i od listopada 2011 roku jest na rencie. Zakład Kosmetyczny przekazała córce.

Dowód: zeznania A. K. złożone 18.09.2013 00:03:01

zeznania I. S. złożone 18.09.2013 00:12:25

dokumenty k 39

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Toruniu D. K. została uznana winną dokonania oszustwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na szkodę (...) i udaremnienia zaspokojenia swoich wierzycieli przez wyzbycie się majątku i skazana na łączną karę dwóch lat pozbawienia wolności w zawieszeniu na pięcioletni okres próby.

Dowód: wyrok karny akta II K 55/13 k – 606-607

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o złożone do akt dokumenty, zeznania świadków: A. K., K. B., J. C. oraz zeznania pozwanej I. S..

Sąd uznał zeznania świadków za w pełni wiarygodne. Zeznania te są spójne, logiczne i konsekwentne i wzajemnie się uzupełniają. Świadkowie K. B. i J. C. są pracownikami (...)i podejmowały czynności w związku z zawartą przez D. K. umową. Mimo upływu czasu potrafiły odtworzyć przebieg zdarzeń i podejmowane czynności. Zeznania świadków zgodne są ze złożonymi dokumentami i zeznaniami pozwanych D. K. i przede wszystkim I. S.. Również A. K. potwierdziła przebieg zdarzeń związanych z udzieleniem kredytu D. K.. Nie była obecna przy udzielaniu kredytu i jego poręczaniu stąd też nieścisłości w zeznaniach świadka np. w odniesieniu do wysokości zaciąganego kredytu. Okoliczności te nie wpływają jednak na ocenę zeznań świadka jako wiarygodnych.

Sąd uznał również za w pełni wiarygodne złożone do akt dokumenty. Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności powyższych dokumentów.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było ustalenie czy L. i I. S. skutecznie uchylili się od skutków oświadczenia woli złożonego powódce w związku z poręczeniem kredytu D. K. oraz ustalenie czy sytuacja zdrowotna D. K. ma wpływ na zobowiązania pozwanej i może być podstawą do oddalenia powództwa.

W ocenie pozwanych zostali oni wprowadzeni w błąd przez pracowników (...) zapewniających ich o dobrej sytuacji finansowej pozwanej D. K. i zapewniających iż kredytobiorczyni spłaci zaciągnięty kredyt.

W ocenie Sądu stanowiska wszystkich pozwanych zawarte w sprzeciwach od nakazu zapłaty nie zasługują na uwzględnienie.

Podniesione przez D. K. zarzuty związane z jej aktualnym stanem zdrowia i brakiem środków na zaspokojenie wierzyciela w żaden sposób nie mogą oddziaływać na ocenę zobowiązań powódki. Ogólna zasada prawa zobowiązań nakazuje dochowywać zawartych umów (pacta sunt servanda). Zasada ta oznacza, iż każda osoba, która ważnie zawarła umowę musi ją wykonać. Opiera się na dobrej wierze stron stosunku zobowiązaniowego i jest fundamentalną zasadą w każdym systemie prawnym. Godnie z art. 720§1 k.c. Przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. W przedmiotowej sprawie umowa kredytowa zawarta przez powódkę z D. K. stanowi formę umowy pożyczki. Przedmiotem umowy była kwota 72.000 zł. Istota umowy sprowadza się do przeniesienia na własność D. K. kwoty 72.000 zł i jednocześnie do obowiązku D. K. zwrotu powyższej kwoty wraz z umówionymi odsetkami w terminach ustalonych szczegółowo w umowie. Na ocenę skuteczności zawartej umowy i zakres obowiązków stron zawartej umowy nie mają bezpośredniego wpływu zdarzenia późniejsze. Warto także wskazać, iż D. K. została skazana za wyłudzenie pożyczek na szkodę (...) W sposób świadomy i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przedkładając nieprawdziwe zaświadczenia o wysokości osiąganych dochodów wyłudziła ona kredyty na szkodę (...) -u, zdając sobie sprawę z braku środków do ich spłaty. D. K. została również skazana za celowe wyzbycie się majątku w celu uniemożliwienia zaspokojenia wierzycieli.

W tej sytuacji zarzuty D. K. podniesione w sprzeciwie od nakazu zapłaty uznać należy za niezasadne.

I. i L. S. w swoim sprzeciwie powołali się na błąd oświadczenia woli. Wskazali, iż działając pod wpływem błędu wywołanego przez pracowników powódki podpisali umowę poręczenia kredytu D. K.. Pozwani wskazali, iż złożyli powódce oświadczenie o uchyleniu się od skutków złożonych oświadczeń i w tej sytuacji powództwo w stosunku do nich winno zostać oddalone.

W ocenie Sądu zarzuty pozwanych podniesione w sprzeciwie nie zasługiwały na uwzględnienie. L. i I. S. zawarli ze (...) im. (...) w G. skutecznie umowę poręczenia. Zgodnie z art. 876§1 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Istota umowy poręczenia sprowadza się do wykonania zastępczego zobowiązania - za dłużnika, gdyby ten swojego zobowiązania nie wykonał. Umowa poręczenia jest nietypową umową opierającą się z jednej strony na powstaniu określonych obowiązków względem wierzyciela związanych z zawarciem przez tego wierzyciela określonej innej

umowy z dłużnikiem. Z drugiej strony umowa poręczenia stanowi wyraz zaufania dla dłużnika. Poręczyciel nie zyskując w zamian żadnych korzyści decyduje się odpowiadać solidarnie z dłużnikiem za wykonanie przez niego innego zobowiązania. Istota umowy poręczenia sprowadza się do przejęcia przez poręczyciela obowiązku wykonania zobowiązania gdyby ten zobowiązania tego nie wykonał lub nie mógł wykonać. Przenosząc powyższe rozważania na grunt omawianej sprawy wskazać należy, iż L. i I. S. zgodzili się na przejęcie obowiązków D. K. wobec (...)wynikających z zawartej umowy pożyczki w przypadku gdyby ta zaprzestała wykonywania swoich obowiązków wynikających z tej umowy. Innymi słowy mieli obowiązek spłacenia kredytu zaciągniętego przez D. K., gdyby ta nie spłacała go w terminie. Niewykonanie zobowiązania przez dłużnika może nastąpić z różnych przyczyn. Z jednej strony może wynikać z celowego działania dłużnika (odmowa spłaty przez D. K. kredytu) lub z przyczyn niezależnych od dłużnika leżących w jego sferze majątkowej (np. utrata pracy i pogorszenie sytuacji majątkowej) lub sferze osobowej (choroba, wypadek powodujący obniżenie dochodów kredytobiorcy i uniemożliwiających mu spłatę kredytu). We wszystkich tych przypadkach poręczyciel przejmuje obowiązki dłużnika gwarantując kredytodawcy (pożyczkodawcy) właściwe wykonanie zobowiązania tj. spłatę kredytu wraz z umówionymi odsetkami. Specyfika umowy poręczenia wiąże się z relacjami łączącymi poręczyciela z pożyczkobiorcą. Z reguły relacje te wiążą się na zaufaniu i znajomości sytuacji materialnej dłużnika. W przedmiotowej sprawie pozwani I. i L. S. w żaden sposób nie zweryfikowali sytuacji majątkowej D. K. decydując się na poręczenie zaciągniętego przez nią kredytu. Jak wynika z zeznań I. S. podejmując decyzję o wyrażeniu zgody na poręczenie kredytu oparła się właściwie jedynie na zaufaniu do D. K. wynikającym z wieloletniej znajomości i ocenie dochodowości prowadzonej przez nią działalności na podstawie obserwacji ilości klientów korzystających z usług zakładu kosmetycznego prowadzonego przez pozwaną K.. I. S. nie pytała D. K. o jej dochody, nie prosiła o pokazanie wniosku kredytowego i załączników do tego wniosku, nie pytała czy D. K. obciążają inne pożyczki, nie prosiła o przedłożenie dokumentów księgowych prowadzonej przez nią firmy. I. S. nie zaniepokoił nawet fakt, iż pierwotnie umowa kredytu miała opiewać na kwotę trzydziestu paru tysięcy złotych, a w chwili złożenia dokumentów kredytowych pożyczka przekraczała kwotę 70.000 zł. I. i L. S. powołali się na błąd oświadczenia woli – art. 84 k.c. Zgodnie z powołanym przepisem w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej. Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny). W przedmiotowej sprawie trudno uznać, aby pracownicy powódki wprowadzili w błąd poręczycieli. Zdaniem I. S. uzyskała ona zapewnienie pracowników powódki, iż pozwana spłaci kredyt. Warto podkreślić, iż w istocie oświadczenie pozwanej w tym zakresie sprzeczne jest z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Gdyby powódka miała pewność co do spłaty kredytu przez D. K. to w jakim celu żądałaby poręczenia jej zobowiązania przez inne osoby. Jeszcze raz należy przypomnieć, iż poręczenie obejmuje obowiązek wykonania zobowiązania za dłużnika, w tym wypadku spłaty kredytu nawet jeśli dłużnik zaprzestał jego spłaty z przyczyn losowych i nie zawinionych przez niego. Jak wynika z zeznań pozwanej I. S. w żaden sposób nie dołożyła ona należytej staranności podejmując decyzję o poręczeniu innej osobie umowy pożyczki. Jak już wyżej wskazano nawet nie próbowała uzyskać wiedzy co do rzeczywistej kondycji finansowej D. K.. Nie żądała okazania jej dokumentów kredytowych składanych do (...)przez D. K.. I. S. będąc z D. K. w siedzibie Oddziału (...) uzyskała informację od pracowników, iż do tej pory członkostwo D. K. w (...) i jej współpraca przebiegały prawidłowo bez żadnych problemów. Oświadczenie to I. S. przyjęła jako gwarancję spłaty kredytu przez D. K.. Trudno uznać w tej sytuacji, aby rzekomy błąd co do treści czynności został wywołany przez pracowników powódki. I. S. w sposób nienależyty zadbała o własne sprawy i nierozsądnie oceniła sytuację. Taką ocenę działania powódki może potwierdzać fakt, iż nie zaniepokoiła jej zmiana wysokości kredytu czy konieczność jego poręczenia przez inną osobę. Nie dociekała dlaczego D. K. nie szuka żadnych innych form zabezpieczenia kredytu np. przez ustanowienie hipoteki na swojej nieruchomości (mieszkanie). Sama namówiła męża aby poręczył jako drugi poręczyciel zobowiązanie D. K.. Powodem tego zachowania były związki łączące D. K. z rodziną S.. L. S. jest chrześnym ojcem córki D. K.. I. S. nie przeanalizowała nawet wysokości raty jaką z mężem musiałyby spłacać gdyby D. K. z jakichś powodów zaprzestała spłacania swojego kredytu. W zeznaniach wskazała, iż wraz z mężem utrzymują się z emerytur w kwocie ponad 3000 zł miesięcznie. Pozwana choruje na astmę i serce. Wymaga opieki medycznej, przyjmuje leki. Miesięczna rata kredytu zaciągniętego przez D. K. wynosiła 2000 zł.

Obowiązek uiszczenia raty w tak dużej wysokości uniemożliwiłaby utrzymanie małżonków S.. Nie byłoby oni w stanie opłacić mieszkania i ponieść kosztów własnego utrzymania i wyżywienia i jednocześnie spłacać raty kredytu. Mimo to podpisali umowę poręczenia bez przeanalizowania ewentualnych konsekwencji.

W tej sytuacji trudno mówić o błędzie. Błąd oznacza mylne wyobrażenie o istniejącym stanie rzeczy lub mylne wyobrażenie o treści złożonego oświadczenia woli. Mylne wyobrażenie należy oceniać w kategoriach obiektywnych. Jest to zatem sytuacja, w której podmiot należycie dbający o swoje sprawy na skutek mylnego wyobrażenia podejmuje niewłaściwą decyzję. W omawianej sprawie złożenie oświadczenia woli przez pozwanych nie wynikało z błędu - mylnego wyobrażenia, a braku należytego zadbania o własne sprawy.

Jak wskazuje treść art. 84 k.c. jeśli oświadczenie woli było złożone innej osobie możliwe jest uchylenie się od jego skutków prawnych tylko w sytuacji gdy błąd został wywołany przez tę osobę. W omawianej sprawie powódka w żaden sposób nie wywołała błędu pozwanych co do złożonego oświadczenia w związku z zawartą umową poręczenia. To raczej niefrasobliwość I. S. i niewłaściwa ocena sytuacji doprowadziła do poręczenia kredytu w wysokości, w której poręczyciele nie są w stanie podołać obowiązkowi wynikającemu z poręczonego kredytu.

Na marginesie wskazać należy, iż odmienna interpretacja powyższych przepisów (w sposób wskazany przez pozwanych) prowadziłyby do sytuacji, w której każdy poręczający w przypadku niewypłacalności dłużnika powołując się na błąd uchylałby się od skutków poręczenia.

W omawianej sprawie Sąd nakazem zapłaty z dnia 4 lipca 2012 roku zobowiązał solidarnie pozwanych do zapłaty na rzecz powódki kwoty 77 420,79 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 12 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty. Pozwani skutecznie wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty. Zgodnie z art. 505 k.p.c. skuteczne wniesienie sprzeciwu powoduje utratę mocy przez nakaz zapłaty. W tej sytuacji Sąd wyrokiem orzeka o żądaniu pozwu. W omawianej sprawie żadna ze stron nie kwestionowała wysokości dochodzonego roszczenia i prawidłowości naliczenia odsetek.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd zgodnie z powołanymi wyżej przepisami orzekł jak w sentencji orzeczenia. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. Pozwani jako strona przegrywająca mają obowiązek zwrotu powódce solidarnie kosztów związanych z prowadzonym postępowaniem tj. kwotę 4605,32 zł tytułem opłaty od pozwu, kosztów prowizji (wskazaną w pozwie) i kosztów zastępstwa procesowego ustaloną na podstawie §6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013.490 tekst jednolity). Jednocześnie Sąd nakazał pobrani od pozwanych jako strony przegrywającej brakującej części opłaty od pozwu w kwocie 2904zł.